ארגון אמ"ת מרחיב פעילותו

בסוד שיח
מאת שאול שיח

הרבנים וראשי הישיבות הספרדים המתנגדים לדרכה של ס"ם וסרים למרותו של ראש ישיבת פוניבז', הגר"מ שך שליט"א, החליטו להעמיק את פעילותם התורנית ולהרחיב את השפעתם בקרב ציבור בני התורה הספרדי.

אופוזיציה השקפתית

אתמול אמורים היו להתכנס מאות רבנים וראשי ישיבות, ספרדים באחד האולמות במבנן "אריאל" בבית וגן, כשהפגם הם זכו לברכתו של ראש ישיבת "פורת יוסף" הגרב"צ אבא שאול שליט"א, לקראת הכנס יצא לאור קובץ הנורמי הנושא את השם "דבר אמ"ת" ("ארגון מרביצי תורה ספרדים") ובו דברי תורה ובירורי הלכה. בקובץ התורני הזה משתתף הרב ברצ'ון אבא שאול הנחשב כענק תורני בעולם התורה בארץ ובחו"ל. בהכנה בדפוס קובץ נוסף שיעסוק בענייני השקפה והפרסומים שבו יבליטו את הבדלי הדעות בין אמ"ת לבין ס"ם.

תמיכתה הנגשמכת של ס"ם בממשלה בכל ההצבעות החשובות, אינה לרוחם של אמ"ת, מה גם שגורלי הדעה, כי התייצבותה של ס"ם בהצבעות אי־אמון לצד האופוזיציה – תביא לנפילתה של ממשלת רבין בתוך זמן קצר.

החלטתו של ראש הממשלה, יצחק רבין להנהיג משאל־עם בנושא הגולן, הקלה לא מעט על ס"ם את הלחץ הציבורי. ס"ם מעדיפה את המצב הנוכחי של ישיבה מתוץ לממשלה, תוך כדי תמיכה בה או הימנעות בנושאים החשובים לראש־הממשלה.

אין ספק שלקראת סיכום המו"מ בין ישראל לבין אש"ף בעניין "עזה וירידו תחילה", יגבר הלחץ הציבורי על ס"ם ועל הגר"ע יוסף להצביע נגד ההסכם הזה. כידוע, משאל העם עליו דיבר ראש הממשלה, מתייחס לרמת הגולן בלבד.

מטה "יום הדין" נערך לפעולה

מטה "יום הדין" מתחיל לקרום עור וגידים לקראת האפשרות שהמו"מ בין ישראל לבין אש"ף יגיע לכלל סיכום חיובי.

מטה "יום הדין" יפעל ליד "מטה מאמץ" והוא מתבנן הזדמנות המונים, שימנעו בנופם את כניסתו של יאסר ערפאת ליריחו. ראשי המטה מבקשים להימנע מכל עימות עם חיילי צה"ל ולשם כך הם מתכוונים ליישם כמה רעיונות מקוריים מאוד, פרי יזמתם של כמה קציני צה"ל (מיל.), הפועלים בהתנדבות בממטה מאמ"ץ ובמטה משפחות נפגעי הטרור.

ובכל שהכותרות מבשרות התקדמות במו"מ עם אש"ף, גוברת התסיסה. גם בקרב חלק לא מבוטל בין העולים מ"מבואותמים". ביום חמישי שעבר התכנסו כ־600 מפקדי צה"ל בשעבר באחד האולמות במרכז ירושלים וביקרו בחריפות רבה ביותר את הממשלה על מהלכיה המדיניים, בלסו בנוכחותם ה"ה ברנובר, מנדלביץ', אדלשטיין, גרשטיין, גב' קורניצוב, שיניין והדמויות אחרות שתפסו כותרות כאשר עלו לישראל.

האווירה במקום היתה רוויית מתח ודוברי הרוסית לעתים לא בררו במלים. כך, למשל, שאל אחד הנאמנים את הנוכחים: "נשפך הרבה דם ומי יכניס את הראש של רבין כדי שיראה מה שעשה?..."

במקום הוקם ועד יפעולה והרושם הוא, כי הכהניסטים שולטים בכיפה. בפתח הישיבה קמו הנוכחים לזכרו של הרב מאיר כהנא ז"ל.

האדמו"ר רמז והחסידים שרקו

לפני מספר שנים הייתי נוכח כאשר קבוצת "לימבקעס" צפו בעניין רב, בסרט "וויראל", שבו נראה האדמו"ר מלובביץ שליט"א מתעודד עם חסידיו, ובעיצומה של שמחה הכניס לפיו שתי אצבעות, ולצופה מהצד נראה הדבר כאילו הרבי שורק. איך הגיע הסרט הזה ליידיהם? לא ברור לי עד היום, מה גם שהצילום ב־"770" מוגבל למורשים בלבד. כמובן שהחבורה הזאת עשתה "מטעמים" מהקטע הזה של השריקה, כדי לפגוע באדמו"ר, והם דחו כל הסבר הגיוני או כבלי למעשה הזה. חייבת האמת להיאמר, שגם מבין החסידים של האדמו"ר שליט"א, היו סקרנים לדעת מדוע האדמו"ר שורק, ואת התירוץ המוסמך קיבלו רק באחרונה.

בעקבות ספרו "יחי המלך המשיח" קיבל מחבר הספר, הרב שלום דובער הלוי וילפא מכתבים רבים מקוראים, חלקם לשם קינטור בלבד וחלקם מתוך רצון כן להבין טוב יותר סוגיות בענייני משיח. אחת השאלות נסבה על שריקת האדמו"ר בעת התוועדויות. את כל השאלות הללו, כולל זו שציינתי, כינס הרב וילפא בספר מיוחד הנושא את השם "מבשר טוב", שהוא קובץ שאלות

שורק או לא שורק?

ותשובות "אודות בשורת הגאולה על־ידי מלך המשיח כ"ק אדמו"ר רבי מ.מ. שניאורסון שליט"א" מהתשובה של הרב וילפא מתברר, כי לאחרים שישרקו בעת השמחה. ומעשה שהיה כך היה. פעם בעת שמחת פורים, כשקהל האלפים בבית המדרש היה באמצע ריקוד חסידי שמח, הנה אחד מבעלי התשובה המפורסמים (הרב מאיר אבוחצירה שליט"א, מגדולי המחזירים בתשובה באר"ב) החל לשרוק מתוך שמחה של מצווה. ולאחר שכ"ק אדמו"ר שליט"א שם לב לכך, הרי בכמה הזדמנויות של רגעי שמחה מיוחדים בפורים או בשמחת תורה וכדומה, היה כ"ק אדמו"ר שליט"א מסתובב לעברו ומסמן לו באצבעותיו מימי של [illegible] והמשופעים שלו וכך החלו לשרוק מרוב שמחה".

ומה לשריקה ולענייני הגאולה? גם לשאלה זו יש להרב וילפא תשובה המעוגנת במקורות: "הנה כבר הזכרנו לעיל שכל תנועה של כ"ק אדמו"ר שליט"א מכוונת ומדוייקת על־פי הלכה ועל־פי קבלה, וגם ענייו זה, שהוא רמז לשרוק בעת הגאולה הקרובה. שכן, הנביא זכריה (י' ח') כאשר ניבא על קיבוץ הגלויות אמר: "אשרקה להם ואקבצם" וראה במפרשים שם. ובתולין סג עמוד א: אמר רב ביבי בר אביי שיש עוף הנקרא שרקרק, וגמירי ראי יתיב אראעא ושריק, את משיחא ועי"ש".

על "רבין הבוגד" ו"המתנחלים המגעילים"

כלי התקשורת ידעו לתאר בפירוט רב את התקרית עם ראש הממשלה. יצחק רבין במעמד הפתיחה של ה"אל־צורית". כיצד ניסה פרחה אחד והיא ירדה על הדתיים כל שני וחמשי – המציא עליה מי שהמציא את הסיפור, כי הבן שלה חזר בתשובה. כמובן שידעו לספר איפה הוא לומד, מי הרב שלו, ועוד פרטים שלא היו ולא נבראו. אנשים מכובדים, רבנים ודרשנים, היו מדי פעם מתיחסים בנאומיהם לסיפור הזה: בכל זאת נקמה הראוי. המארחים ביקשו לטמון את ראשם בקרקע מבושה, ומעבר להרגשת אי הנוחות ידעו באותו רגע, כי התקשורת ליפסון בקטע השולי הזה, של אותם צעירים בלתי קרואים, ותשכח לדווח על המעמד כולו, שהיה מהמרשימים ביותר שידע אולם "בניני האומה".

ובעוד בציבור הדתי והלאומי גדול מספר של המסתייגים מהקריאות הללו "רבין בוגד" (ביניהם ח"כ הנן פורת) – לא נשפעה מלת הסתייגות אחת, בפומבי, מהקואליציה מהממשלה, מהאקדמיה ומכל חוג "שפיר" אחר, מאמר שפורסם באחרונה ב"ירושלים", מקומון של "ידיעות אחרונות", פרי עטו של דן תדמור. בעיתונאי כ"ר רבים, איני מכיר את היצור הזה, אבל לא היה מזיק אם לו ולשכמותו, היו שוללים את רישיון הנהיגה גם ללא בדיקה רפואית או פסיכיאטרית.

כתב תדמור:

"לימין, הולך ומתברר, יש בעייה רצינית: קל מאוד לתעב מחנה המורכב רובו ככולו מרוסיס משיחיים ומלאומנים הוזים. אמרת ימין ומיד עולה בדימיונך דמותו של מתנחל עדוי עוזי ודובון בחול, רסיסי רוק ושיירי מזון משוכצים בזקנו הפרוע, ולצדו בטרנספורטר המשפחתי אשתו המתנחלת, בעיצומה של אבינה לאומית. תינוקות נושרים ללא הרף מבין חלציה, בעודה נואמת בלהט על זכות אבות. אמרת ימין ומיד עולה בדימיונך האידיוט הצעקני והילגי, שמתקשר לתוכניות הרדיו... כל־כך קל להיגעל מהם, כל־כך פשוט ללעוג להם. לפעמים נדמה שהיחס בין סמטום לימניות הוא חד־ערכי: אם אתה מסומסם אתה ימני..."

מנהל "בית אורות", חיים פלק, הריץ מכתב ליועץ המשפטי למשלה, מר מיכאל בן־יאיר וכו תביעה להעמיד את העתון ואת כותב המאמר לדין. "מאמר זה הינו הסתה פרועה כנגד ציבור שלם, שאם היתה נכתבת חלילה בהזכרת המלה יהודי או ערבי במקום איש ימין, הרי שכותבה היה מועמד לדין בגין עבירת הגזענות על־פי סעיף 144א' ו־144ב' בחוק העונשין".

אל מכתבו צירף פלק מכתב שהשיג בדרך של המרצה מיר"ב האגודה לזכויות האזרח, פרופ' גב' רות גביזון.

רות גביזון כותבת, בין היתר: "מה שמכעיס, ואצל תדמור הגיע לשיא, הוא התעלמות השמאלית הלא נעימה של צדקנות, נאורות ושפיות בכיכול, בצד דמוניזציה של הצד השני, שכמוה אפשר למצוא רק בספרות אנטישמית בזויה במיוחד... מעולם לא קראתי מפרי עטו של איש ימין, מתלהם ומשיחי ככל שיהיה, תיאורים כה מבזים מבטלים, ורוויי שנאה, הפונים לרמות כה בסיסיות של יצרים אנושיים, כלפי בני הפלוגתא שלהם בישראל..." גב' גביזון לא אומרת במכתבה ולוא מלה אחת על האכסניה שאיפשרה לדן תדמור לפרסם את דבריו וחבל.

היועץ המשפטי למשלה, מר מיכאל בן־יאיר עסוק כיומים אלה עד למעלה ראש בליבון סוגיות משפטיות. כיצד לאריזת [illegible] המתנחלים, כאשר הממשלה תסיים את המו"מ על "עזה וירידו תחילה". משום כך, עד לכתיבת שורות אלו, לא מצא את הזמן המתאים, כדי להשיב למכתבו של פלק, שלוזה בהערותיה של הפרופ' המלומדת, גב' רות גביזון. אפשר לוותר על מכתב התשובה, אך קשה להבין כיצד לא קיבל איש בפרקליטות את ההוראה לפתוח בהליכים נגד תדמור ומארחיו.

זה לא הנכד של שולמית אלוני

כושר הייצור של חדשות בציבור החרדי הוא מדהים בעוצמתו. התהכנסות שלוש פעמים ביום בבית הכנסת, עושה את מלאכתם של "בעלי השמועות" קלה במיוחד, ובתוך יומיים מקסימום, אפשר להעביר ידיעה מחוץ אל תוך.

בשעתו, כאשר הגב' שולמית אלוני כיכבה באופוזיציה הימיתה של ס"ם לא היתה עליה, והיא ירדה על הדתיים כל שני וחמישי – המציא עליה מי שהמציא את הסיפור, כי הבן שלה חזר בתשובה. כמובן שידעו לספר איפה הוא לומד, מי הרב שלו, ועוד פרטים שלא היו ולא נבראו. אנשים מכובדים, רבנים ודרשנים, היו מדי פעם מתיחסים בנאומיהם לסיפור הזה: בכל זאת נקמה מתוקה באשה הכבודה שאוכלת דתיים לתיאבון. ותשקוט הארץ שנתיים־שלוש, עד שבאה ההודמנות להלום שוב, ואת ה"סקופ" הזה קיבלתי מקורבי בחיפה, מידידי בירושלים ממדליפים בתל־אביב וגם בני היקר טרח להביא לי מלוא הטנא סיפורים מהישיבה בעניין הנדון. אי־שם באחת המקוואות, כנראה בירושלים, החליט מי שהחליט שאחד משלושת הנערות השחורים בדצה נהג המונית בהרצליה־פיתוח, דדק רוזן, הוא לא אחר מאשר נכדה של שולמית אלוני. מסך האנונימיות שיידד על פרשה זו, בשל הגיל הצעיר של הנערים המעורבים בה, הקל את המלאכה על המוח היצירתי של מאן דהוא, ובתוך כמה ימים רוב הציבור הדתי ידע על "הנכד", חרץ מבעלת הדבר עצמה.

ובכן, להיוודע ולהיגלות לא היה ולא נברא, אפילו לא על־יד. נכון שהדבה בדצ בהרצליה־פיתוח והשרה שולמית אלוני גרה כמה קילומטרים ספורים משם, בכפר שמריהו, אך ביניהם זהו כל הקשר, ואם גרמתי למישהו עגמת־נפש בנין שורות אלו, נא לבוא בטענות לבעל ההמצאה האלמוני.

על הכוונת: ניצב יהודה וילק

במשרדי הממשלה שלהם נגישות למיניהו של מפכ"ל משטרה, אם ובאשר, החלו לדבר מאחורי תריסים מוגפים על כך, שצריך למצוא מועמד מתאים להכהונת מפכ"ל המשטרה, אם פסק הדין של בית המשפט העליון, בעתירות שהוגשו לו בעניינו של מפכ"ל המשטרה, ר/נ רפי פלד – לא יותירו ברירה בידי שר המשטרה והממשלה אלא להדיח. במפלגת העבודה מדברים בשבחו של ניצב יהודה וילק המכהן היום כמפקד מחוז ירושלים.

וילק – טוענים ממליציו – בורה מהכתורות והתקשורת, תכונה המקנה נקודות זכות רבות אצל ראש הממשלה, יצחק רבין ואצל שר המשטרה, משה שחל. תומכיו של מפקד מחוז המרכז, ניצב אסף חפץ סבורים, כי לו יאתה הכהונה, מה גם שהוא כמעט ונגע כבר בכס המפכ"ל, כאשר ר/נ יעקב טרנר פרש מהמשטרה בקהיליה הפוליטית יש לאסף חפץ לא מעט תומכים ומעניין יהיה לראות על מי יחליטו רבין ושחל אם הבג"ץ יתדוק במפכ"ל הנוכחי לפרוש.

להחלטת הבג"ץ עלולות להיות השלכות על נושאי כהונות ממלכתיות אחרות בצה"ל ובמערכת הבטחון, אלא שהעתירות לא עסקו בהן אלא במפכ"ל בלבד.

בחוג יזדיהו של היועץ המשפטי לממשלה מהמרים, כי הפעם לא ינהג השופט אהרון ברק בבית־שמאי, ובכל מקרה אם יחליט להחמיד תהיה זו החלטה של רוב ומיעוט.

ועוד בעניין האוטיסטים

בעקבות קטע שפירסמתי לפני מספר שבועות, במדור זה, על שיחדברנים עם אוטיסטים זמוגבלים אחרים בעניינים רוחניים, תורניים וכללייס, באמצעות לוח אותיות ומספרים, הגיעו למערכת ולביתי פניות רבות מהארץ ומחו"ל, מצד גורמים שונים, שביקשו פרטים נוספים בעניין זה. פניתי לאישים שמהם קיבלתי את ההוהר, והייתי משוכנע, כי הרשות תיתן, למסור את שמות האנשים הקשורים לניליוים המדהימים שפירסמתי אודותם. זאת, מאחר והגר"ז אוירבך שליט"א התבטא, כאשר הובא בפניו הענין, כי "מצווה לפרסם". אלא שבינתיים חלה התפתחות שהורידה את כל הנושא הזה לאוקטבות נמוכות מאוד. מסתבר, כי האיש המרכזי החוקר את ההיבטים הרוחניים של התקשורת עם המוגבלים במשך תקופה ארוכה, ויחוה על כך לראש מחלקת הילדים באחד בתי החולים. הלה התרשם מאוד מהנתונים שאינם ניתנים לעידעור, וביקש לאפשר לו לחקור את הסוגיה בלה מנקודת ראות מדעית ובשיטות מדעיות. לשם כך פנה ל"ועדת הלסינקי", כדי לקבל אישור לעסוק בעניין זה.

השבוע הגיעו לידי פרוטוקולים נוספים של שיחות עם אוטיסטים ונפגעי סיפי (C.P.) מגיל שנתיים ועד גיל 14, בשיטת לוח האותיות, ופשוט קשה לעכל את עוצמת הגילויים.